

Kriimsilma issandal wõeti kingad essimene jalgadesi keddre luni mahha, emmandale nisammoti taggumise jalgadesi. Wõllemad waesed kautasid jalgade küllest nabha küündega, lammasid sures wallus wingerdades Messikäppa kõrwas maas, ja ootid surma; agga Reinowadder olli kingad ja pauna wõinud, astus nende jure ja ütles pilkades Kriimsilma emmandale: „Kulla, pai eideke! näete mis kennast teie ued kingad minno jallas istuwad, oisego olleks mulle tehtud; ma lodan kawa neid piddada! Wõnda waewa näggite kül mind uk'a sates, minna näggin nisammoti teie pärrast waewa, agga wata õanne: minno tõwaw affas parremine sigginema. Teie rõemustasite enne sedda, nüüd on rõemustamine minno käes! se on Mailma wiis. Teed käies tahhan iggapaw teie peale mõttelda ja meeles piddada, et teie mulle mehhega lafs pari tubli kingi, ja Messikäp hä pauna andis.“ Kriimsilma emmand ütles wallasast obkades: Meie patto nubtluseks lassib Jummal teie kurjad tööd siggineda, agga üksford saab ka teie mõet kuhjaga täis. Messikäp ja Kriimsilm issand ei lausund sõnna; Reinowadder piddas mõttes nõu, mis puusi Hintfile piddi teggema, kes üffi seford teotamata olli jänud.

Teisel ommikul wõidis Reinowadder ülge raawaga kingi, enne kui jalga panni, wõttis pauna selga, keppi kätte ja tõttas siis kunninga jure jummalaga jätma. Terretades ütles temma: „Teie allam sullane on praego minnikul; kutsuge omma pappi ja sundige tedda mind õnnistama, et minno wäljaminnik ning siisetullik õnnistatud olleksid.“ Dinas Kobhewel olli kunninga koas pappi ammetil, tedda laaskis kunningas filmapilgul senna kutsuda ja ütles: „Luggege mõnni senna palwe Reinowadderi issandale ja õnnistage tedda teele, temma lähheb kaugele rändama ja tulleb kui pühha mees üksford taggasi.“ Dinas kostis allandlikult: „Armoline kunninga issand, eks teie olle kuulnud, ludda Reinowadder kirriko wande al seisab? Õnnistaksin

tedda tänna, siis lounge praust ning piiskop ühllase minno kaela peale ja kiasuffid mantli mul seljast. Wõiks asja sallamabti toimetada, et Kurrefares ja Kusalus teadmata jääks, siis täidaksin rõemoga teie kunninglikko tahtmist.“ Kunningas ütles äggedaste: „Mis pik lorrifemine se õn! Tahhate Reinowadderi issandat õnnistada, siis õnnistage; kui ei tahha: siis minge omma prausti ja piiskoppiga selisid pörge. Wai kas ehk affan teie suggusi essiteks weel paluma? Kas sa immet nääd! teie julgere minno wasto tõrkuda!“ Kobhewel offis kõrwa tagga süggades nõu, temma kartis kunninga wihta, agga ei tahtnud siiski mantlid kautada. Siiski wõttis ta ramato taskust, affas palweid Reinowadderi üle luggema. Pärrast õnnistamise suitsetamist andis oinas teemehhele pauna ja keppi, ja teekäia olli walmis. Temma ütles petlikko silmarweega: „Palloge minno eest iggapaw funni taggasi jõuan.“ Kunningas küffis: Miss teil ni suur kiir tagga? Jäge tänna mulle weel wõersiks, teie ollete mul wägga armas. Reinowadder wastas: „Armoline kunningas! ärge wiise piksemalt minno aega; minna tõttan pühha teekäigile, sellepärrast andke mulle lubba lahkuda.“

Kunningas andis kobhe pallutud lubba, ja käskis et kõik suremad issandad Reinowadderit saatma lähheksid. — Käske täites sadeti Reinowadder sure ou ning illoga linnast wälja, mängi- ja laulo-mehhed käisid ees. Messikäp ja Kriimsilm emmandaga watasid obkades wangitorni afnast Reinowadderi uhket minnikut. Minnes ütles Reinowadder kunningale: „Kandke oolt et need lafs kurjateggijad pallo ei pease! piddage neid wangitornis ööd ja päwad abhelas. Peaksiks nemmad lahki, siis olleks teie elloots liggidal. Mõttelge minno sõnna peale, aus kunningas.“ Seddawiff rälides läfs temma wagga näol, agga kurjad mõited südames teele; kunningas tõttas surema issandadega linna taggasi. Kobhewella ja Argpüffi meel läfs ärdaks Reino-